

længe ud; havde en lille hyggelig Sammenkomst med mine Meningsfæller derovre og ogsaa med Medlemmer af det stedlige Venstre. Nu siger den højtærede Minister, at ved det nylig afholdte Landstingsvalg paa Fyn har jeg faaet Svaret fra Fyn, og saa følger han til, hvad dette Svar bestaar i, og oplyser, at i Assenskredsen var der ikke valgt en eneste radikal eller socialdemokratisk Valgmand. Jeg er nu ikke saa ubeskedent, at jeg kan være enig med den højtærede Minister i at betragte dette som et Svar; men for øvrigt kan Ministeren da ikke være misfornøjet dermed.

Den højtærede Minister siger, at Højre tog et Mandat fra Venstre i Skive, og nu har Venstre gjort Gengæld paa Fyn. Det er et meget overfladisk Ræsonnement. Da Valget i Skive skulde foregaa, viste det sig, at der var flere, der samlede sig om den fra Højres Side opstillede Kandidat og det politiske Stæde, han stod paa, end der samlede sig om Venstremanden; der var med andre Ord flere Højrestemmer end Venstrestemmer, og deraf fulgte ganske simpelt Udfaldet af Valget. Men paa Fyn var der 176 Højrestemmer og 112 Venstrestemmer. Højre havde ved Valgmandsvalgene tabt 12 Pladser til Socialdemokraterne, og Venstre havde tabt i alt 20 Pladser til Socialdemokrater og Radikale i Forening. Det var Situationen. De Radikale var siden Valget i 1910 gaaede 15 Stemmer frem, og Socialdemokraterne var gaaede 20 Stemmer frem. De raadede i Forening over 88 Stemmer og var saaledes en meget stor Tunge paa Vægtskaalen, og med den slikkede de sig selvfølgelig om Munden for i det rette Øjeblik at kunne række Haanden til Venstre. Hvad den Haand betyder, gav den Tale, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) holdt den første Dag under Finanslovbehandlingen, et ret tydeligt Vidnesbyrd om. Den højtærede Konseilspræsident kan derfor nok sige, at han sidder højt til Hest som Sejrrherre efter Valget paa Fyn, men han maa ikke glemme, hvem der sidder bag ham paa Hesten. Det er muligt, at den højtærede Minister bjærger sit politiske Liv, men hvad Vægt ligger der i det hele taget paa os enkelte Personer? Samtidens og Eftertidens Dom vil kun komme til at dreje sig om dette: Hvorledes sikrede vi ved vore Handlinger Landets Fremtid? Det er i Virkeligheden Spørgsmaalet, særlig i denne Tid: Hvorledes sikrer vi Landets Fremtid? Derimod er det mindre vigtigt, hvor længe eller hvor kort de

enkelte Personer kan holde sig paa den Plads, de i Øjeblikket staar paa.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg tror ikke, at der er Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal videre, idet jeg til Slutning kun bemærker, at det selvfølgelig er et ganske uholdbart Standpunkt f. Eks. for Presseorganer stadig at animere — altsaa i nærværende Tilfælde Venstre — til at sørge for, at der bliver valgt Socialdemokrater f. Eks. i Byerne, samtidig med, at der opfordres til paa Landet, over alt, hvor det er muligt, at tilbagevise akkurat det samme Parti. Det er en ganske umulig Stilling.

Marott: Under disse Dages Forhandlinger har, som vi ogsaa hørte under den sidste Tale, Landstingsvalget paa Fyn særlig været Genstand for Omtale fra Partiernes Ordføreres Side. Ærede Medlemmer vil derfor finde det ganske naturligt, at ogsaa jeg, som jo var medvirkende ved dette Valg, finder Anledning til at sige et Par Ord herom. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (N. C. Rasmussen) bragte forleden sin Partiordfører en Tak for den Anerkendelse, som han havde udtalt over for Venstre i Anledning af dets maalbevidste Optræden ved Valget paa Fyn. Jeg for mit Vedkommende finder ogsaa Anledning til at kvittere for de Udtalelser, der faldt med Hensyn til Valgtaktikken paa Fyn ikke alene fra Venstres Ordfører, men fra samtlige Partiers Ordførere, undtagen naturligvis Højres. For øvrigt mener jeg ikke, der er særlig Anledning til at takke til nogen af Siderne ved denne Lejlighed, thi de Partier, som samvirkede ved dette Valg, gjorde kun, hvad de burde og skulde gøre. For Regeringspartiet maatte Opgaven jo være at søge valgt en Mand, som stod paa Venstres Program, altsaa en Mand, som var en Modstander af den privilegerede Valgret. For Socialdemokraterne og de Radikale gjaldt det om at hjælpe Venstre hertil. Disse to Oppositionspartiets Ordførere har jo ved tidligere Lejligheder her i Folketinget, naar der var Tale om Forfatningssagen, tilsagt Regeringen deres Partiets Støtte, naar Regeringen vilde optage et alvorligt Arbejde paa at gennemføre en ny og demokratisk Grundlov. Og det var da rimeligt, at vi paa Fyn benyttede Landstingsvalget til at indfri dette Løfte. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at naar vi ved denne Lejlighed har rakt Regerings-